

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/189/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7107202731
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7107202731.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu L. Z. H., D.. XX.XX.XXXX, N. G. A. X, A., zastúpeného JUDr. Michalom Treščákom, advokátom, so sídlom Slovenskej jednoty 8 Košice proti žalovanej L. G., D.. XX.X.XXXX, N. Y. A. C. XX, G., zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Spišákom, so sídlom Idanská 17, Košice, v konaní o vyslovenie neúčinnosti kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 20.8.2020 č. k. 16C/16/2007-154

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej „súd prvej inštancie“) uznesením uvedeným v záhlaví zastavil konanie (I. výrok), stranám sporu nepriznal náhradu trov konania (II. výrok), a žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 92,88 € prostredníctvom Slovenskej pošty a.s. (III. výrok).

2. Rozhodnutie o zastavení konania súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žiadna zo strán sporu nepodala v lehote 6 mesiacov sporu od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania návrh na pokračovanie v konaní v zmysle § 163 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). Uviedol, že uznesením zo dňa 20.11.2019 na základe návrhu sporových strán prerušil konanie na obdobie troch mesiacov v súlade s § 163 ods. 1 CSP, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.12.2019. Žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní až dňa 24.7.2020 po uplynutí zákonnej lehoty 6 mesiacov, preto na tento návrh nemohol prihliadať. Pri hodnotení včasnosti uplatnenia návrhu na pokračovanie v konaní súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zák.č. 62/2020 Z.z.), v zmysle ktorého stranám sporu neplynula lehota odo dňa účinnosti zákona do 30.4.2020. Zohľadňujúc dátum právoplatnosti rozhodnutia o prerušení konania 7.12.2019, prihliadajúc k prerušeniu plynutia lehoty v zmysle zák. č. 62/2020 Z.z. súd prvej inštancie konštatoval, že lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní uplynula stranám sporu dňa 10.7.2020, do ktorého termínu taký procesný návrh žiadna sporová strana súdu nedoručila. O zastavení konania rozhodol v súlade so zákonnou úpravou § 163 CSP, z ktorej mu vyplynula obligatórna povinnosť takého procesného postupu súdu pre prípad, ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s použitím § 257 CSP, keď dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nepatrí stranám sporu náhrada trov videl v tom, že k prerušeniu konania došlo na základe prejavu vôle tak žalobcu, ako aj žalovanej, a žiadny z nich návrh na pokračovanie v konaní nepodal, preto v rovnakej miere zodpovedá za jeho zastavenie. Výrok o vrátení súdneho poplatku odôvodnil § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení s tým, že súdny poplatok zaplatený žalobcom vo výške 99,58 € bude po zákonom krátený o 6,70 € v sume 92,88 € vrátený prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. v lehote 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia.

3. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), h) CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval, aby bolo uznesenie zrušené a vec vrátená súdu na ďalšie konanie.

4. Odvolateľ zastával názor, že pokiaľ súd prvej inštancie uznesením zo dňa 20.11.2019 prerušil na základe návrhu sporových strán konanie na obdobie troch mesiacov, vymedzil tak konkrétnu lehotu, po uplynutí ktorej bolo potrebné v konaní pokračovať v súlade s § 165 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu. Uplynutím lehoty troch mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania 7.12.2019, účinky prerušenia zanikli, a nebol preto potrebný ani návrh strán na pokračovanie v prerušenom konaní, ale súd mal v tomto spore pokračovať ex offio. Podanie, ktorým žiadal o pokračovanie v konaní bolo len informovaním o tom, že nedošlo k mimosúdnej dohode sporových strán, čo však nemalo vplyv na povinnosť súdu vo veci konať. Odkázal v tomto aj na obdobný postup Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 23Co/169/2018 zo dňa 25.7.2019.

5. Protistrana sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Uznesenie ako vecne správne preto v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná mandukčná povinnosť súdu a pod.). V súlade so zjednocujúcim stanoviskom Najvyššieho súdu SR publikovaným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. R 2/2016, za inú vadu konania sa považuje aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

8. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

9. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o zastavení konania nebol naplnený žiadny z odvolacích dôvodov, keď súd prvej inštancie uplatnil v konaní procesný postup zodpovedajúci úkonom strán pri správnej aplikácii a interpretácii právnych noriem, ktorý záver aj odôvodnil zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom. V časti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval nenáležité právne ustanovenie § 257 CSP, čo však nemalo vplyv na vecnú správnosť jeho výroku, keďže správne súd uviedol, obe strany sporu nesú zodpovednosť za zastavenie konania, preto im nevznikol nárok na náhradu trov.

10. Je nesporné, že na pojednávaní dňa 8.11.2019 strany sporu zastúpené právnymi zástupcami žiadali z dôvodu mimosúdnych rokovaní o odročenie pojednávania a súčasne navrhli prerušenie konania za účelom mimosúdnej dohody. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 20.11.2019 č. k. 16C/16/2007-137 konanie prerušil podľa § 163 ods. 1 CSP upravujúceho tento postup súdu tak, že ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia ide o obligatórnu povinnosť súdu na prerušenie konania vychádzajúcu zo zásady rešpektovania procesnej vôle sporových strán. Obdobie prerušenia konania je zákonom limitované iba v rozsahu minimálnej doby, na ktorú má byť konanie prerušené, čo je časovo ohraničené lehotou troch mesiacov, nestanovuje však žiadnu konečnú dobu prerušenia konania, keďže táto závisí od stanoviska sporových strán, povahy veci pri rešpektovaní zásad hospodárnosti konania. Práve princíp hospodárnosti konania, ktoré má viesť predovšetkým k rýchlemu

a účelnému vyriešeniu sporných okolností v konaní pred súdom odzrkadľuje ustanovenie § 163 ods. 2 CSP ktoré uvádza, že súd v konaní pokračuje iba na návrh strany sporu, ktorý však musí byť podaný v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví. Teda zákonná úprava stanovuje obligatórnu povinnosť súdu konanie zastaviť.

11. Ustanovenie § 163 CSP tak predstavuje špeciálnu právnu úpravu prerušenia konania, ku ktorému dochádza výlučne na základe postojov strán v konaní. Aby nedochádzalo k neúmernému predlžovaniu súdneho konania, zákon limituje obdobie možného prerušenia konania hranicou 6 mesiacov od času právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, do uplynutia ktorého je možné podať návrh na pokračovanie v konaní. Ak do tejto doby strany sporu taký návrh nepodajú, zákonná úprava vychádza zo zákonnej domnienky, že už nemajú vôľu pokračovať v konaní pred súdom, a preto dochádza k jeho zastaveniu.

12. Uznesenie o prerušení konania zo dňa 20.11.2019 nadobudlo právoplatnosť 7.12.2019. Súčasne dňa 27.3.2020 nadobudol účinnosť zák. č. 62/2020 Z.z., ktorý v § 1 upravoval plynutie lehôt tak, že v prípade lehoty na uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, uplynutím ktorej by došlo k premičaniu alebo zániku práva v čase od účinnosti zákona do 30. apríla 2020, tieto lehoty neplynú (a). Tie ktoré by uplynuli po 12. marca 2020 do účinnosti zákona sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí zákona (b).

13. V zmysle § 121 ods. 3 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa ukončia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty, ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. V zmysle § 121 ods. 4 CSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

14. V zmysle § 163 ods. 2 CSP v spojení s citovaným § 121 ods. 3, 4 CSP pri obvyklom chode veci nebyť opatrení prijatých v súvislosti s ochorením COVID - 19, lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní by uplynula sporovým stranám 7.6.2020. V súlade s § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z.z. v čase od 27.3.2020 do 30.4.2020 táto lehota neplynula (t. j. počas obdobia 35 dní) posledný deň 6 mesačnej lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní tak pripadol na deň 12.7.2020, ktorým bol dňom pracovného pokoja, preto najbližší nasledujúci pracovný deň 13.7.2020, bol posledným dňom, kedy mohol byť podaný návrh na pokračovanie konania prerušeného podľa § 163 CSP. Aj keď sa súd prvej inštancie dopustil nesprávnosti pri počítaní lehôt, jeho skutkové zistenia a z toho vyplývajúci právny záver, že návrh na pokračovanie v konaní podaný žalobcom dňa 24.7.2020 je oneskorený, je správny.

15. Podľa § 165 ods. 1 CSP len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu. Pretože prerušenie konania podľa § 163 CSP predstavuje právnu úpravu lex specialis k dôvodom prerušenia konania ako sú upravené § 162, § 164 CSP, a stanovuje aj jednoznačné podmienky, za ktorých je možné v konaní pokračovať, nemožno na tieto prípady prerušenia konania aplikovať § 165 ods. 1 CSP, ako sa toho dovoľáva žalobca. Toto ustanovenie sa vzťahuje len k prípadom, keď dochádza k prerušeniu konania z odlišných dôvodov než je výslovný návrh strán sporu na prerušenie konania, či odročenie pojednávania, teda z dôvodov nezávislých od vôle strán sporu. Zhodný právny záver zaujal aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/32/2018. Nie sú preto opodstatnené výhrady žalobcu o nesprávnom, či nezákonnom postupe súdu, lebo právna úprava priamo vylučuje, aby súd z vlastnej iniciatívy pokračoval v konaní, ktoré prerušil na základe stanoviska sporových strán.

16. Zákonu zodpovedajúce sú aj ostatné odvolaním dotknuté výroky uznesenia o nároku na náhradu trov konania a vrátení zaplateného súdneho poplatku. V odvolacom konaní nebola namietaná ich nesprávnosť a túto nezistil ani odvolací súd. Na rozhodnutie o náhrade trov konania sa vzťahuje ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, v súlade s ktorou procesnou zodpovednosťou oboch sporových strán súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania žiadnej z nich. Zo všetkých týchto dôvodov bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdené.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ bol v konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov

konania, žalovanej nevznikli v odvolacom konaní žiadne trovy, preto odvolací súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).